

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Войтевич Раїси Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 8 Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“

Київ
17 липня 2024 року
№ 146-2(І)/2024

Справа № 3-115/2024(239/24)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Войтевич Раїси Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 8 Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“ від 9 листопада 2023 року № 3460–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., №№ 97–100, ст. 393).

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Войтевич Р.М. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 46 Конституції України

(конституційність) частину другу статті 8 Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“ від 9 листопада 2023 року № 3460–ІХ (далі – Закон № 3460), згідно з якою у 2024 році розмір мінімальної заробітної плати, який застосовують як розрахункову величину для обчислення виплат за рішеннями суду, визначено на рівні 1600 гривень.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Войтевич Р.М. – пенсіонерка, яка не працює, має статус особи, що постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи, проживає в населеному пункті, який належить до зони радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, а саме зони гарантованого добровільного відселення, – звернулася до Житомирського окружного адміністративного суду з позовом до Головного управління Пенсійного фонду України в Житомирській області (далі – Управління), у якому просила визнати протиправною бездіяльність Управління та зобов’язати його із 17 липня 2018 року призначити і щомісяця здійснювати нарахування та виплату підвищення до пенсії у розмірі, визначеному статтею 39 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 796), що становить дві мінімальні заробітні плати.

Житомирський окружний адміністративний суд рішенням від 1 березня 2021 року зобов’язав Управління здійснити нарахування та виплату Войтевич Р.М. підвищення до пенсії, встановленого статтею 39 Закону № 796, „у розмірі, що дорівнює двом мінімальним заробітним платам (згідно із законом про Державний бюджет України на відповідний рік)“ із 17 липня 2018 року.

Управління здійснило перерахунок пенсії Войтевич Р.М. та нарахувало їй доплату до пенсії, беручи до уваги рішення Житомирського окружного адміністративного суду від 1 березня 2021 року. Суму нарахованої доплати до пенсії Управління не виплатило, а включило її до відповідного реєстру для

виплати в порядку черговості надходження судових рішень. Управління неодноразово повідомляло про це Відділ примусового виконання рішень Управління забезпечення примусового виконання рішень в Житомирській області Центрального міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Київ) (далі – Відділ) у відповідь на вимоги останнього щодо виконання судового рішення у справі Войтевич Р.М. Зокрема, у відповіді на вимогу Відділу від 4 січня 2024 року Управління повідомило, що розмір доплати до пенсії Войтевич Р.М. із 1 січня 2024 року нараховує з огляду на розмір розрахункової величини мінімальної заробітної плати, встановленої для обчислення виплат за рішеннями суду згідно з частиною другою статті 8 Закону № 3460.

Войтевич Р.М. у лютому 2024 року звернулася до Житомирського окружного адміністративного суду з позовом до Відділу, у якому просила визнати протиправною бездіяльність державного виконавця Відділу та зобов'язати головного державного виконавця Відділу вжити заходи із забезпечення виконання рішення суду, оскільки, на її думку, у вимозі щодо виконання судового рішення державний виконавець Відділу, зокрема, мав зазначити конкретні вказівки про розміри мінімальної заробітної плати, які слід застосовувати, виконуючи рішення Житомирського окружного адміністративного суду від 1 березня 2021 року.

Житомирський окружний адміністративний суд рішенням від 21 березня 2024 року, залишеним без зміни постановою Сьомого апеляційного адміністративного суду від 16 квітня 2024 року, відмовив Войтевич Р.М. у задоволенні позову та зазначив, що „невиконання судового рішення боржником в частині виплати грошових коштів за відсутності відповідного фінансового забезпечення та фактичної відсутності коштів не може вважатися невиконанням судового рішення без поважних причин“, а державний виконавець Відділу вжив усіх визначених законодавством заходів із забезпечення примусового виконання судового рішення.

Войтевич Р.М. вважає, що оспорюване положення Закону № 3460 порушує її право на соціальний захист як особи, яка проживає на радіоактивно

забрудненій території, погіршує її правове становище, звужує зміст і обсяг визначеного спеціальним законом права, ставить у нерівне становище з тими особами, які не мають судового рішення.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта статті 77).

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає за потрібне зазначити, що автор клопотання втретє звернувся до Конституційного Суду України з питанням щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 8 Закону № 3460. Зміст і обсяг обґрунтування у всіх конституційних скаргах різний.

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 19 червня 2024 року № 114-1(I)/2024 відмовила Войтевич Р.М.

у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Войтевич Р.М. 24 червня 2024 року повторно звернулася до Конституційного Суду України з доопрацьованим варіантом конституційної скарги щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 8 Закону № 3460. Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 3 липня 2024 року № 125-3(І)/2024 відкрила конституційне провадження у цій справі.

Конституційна скарга, яку Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України розглядає у цій справі, надійшла до Конституційного Суду України 28 червня 2024 року. З її змісту вбачається, що Войтевич Р.М., твердячи про неконституційність частини другої статті 8 Закону № 3460, обмежилася цитуванням рішень Конституційного Суду України, окремих норм Конституції України, законів України, не обґрунтувавши, у чому саме полягає невідповідність оспорюваного положення Закону № 3460 частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 46 Конституції України. Однак цитування положень Основного Закону України, юридичних позицій Конституційного Суду України без наведення аргументів щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України

„Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Войтевич Раїси Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 8 Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“ від 9 листопада 2023 року № 3460–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**